

Carlo levede af madrester fra Kødbyen. Det betød, at han ødelagde sin mave, så da min mor traf ham, kastede han tit op. Det tog han fuldstændig afslappet. Han troede, det var noget, alle gjorde. Selvom han var fattig, var han både fantasifuld og kreativ, så han fik hurtigt organiseret forskellige reservedele og sam-

21

let sin egen motorcykel. Allerede inden han var fyldt atten år, havde han en flot Nimbus, en læderjakke og en kasket, der sad på skrå, og sådan kørte han ud i den vide verden.

Det er Carlo!

Min mor og far fik en lille lejlighed i Holmbladsgade på Amager, og det blev nogle af de bedste år i min mors liv. De gik begge to på arbejde tidligt om morgenen, og hver aften kørte de på motorcykel ud til Herlev Kro, hvor de mødtes med andre, som også kørte på motorcykel. Så dansede de nogle danse på kroen og kørte hjem igen, og i weekenderne kørte min far motorcykel-løb med sidevogn.

27

smukt par. Min far kørte motorløb med sidevogn, og som man kan se, kørte de i de gamle Nimbusser.

Jeg havde fået nye venner og kørte sammen med en ven, der også skulle på Krogerup Højskole i Humlebæk, i 2CV'en ud ad Strandvejen. Jeg følte allerede: Tak skal du ha', nye tider!

Vi nåede ikke længere end Charlottenlund, så brød bilen sam-

157

men. Men der kom en marinesoldat forbi på en Nimbus-motorcykel, der tilhørte Søværnet. Han skulle til Helsingør og studsede noget, da jeg bad ham om at trække os op ad Strandvejen. Vi bandt et tov i Nimbusen, og så trak han os op til Krogerup Højskole.

Sådan var vores ankomst til højskolen: i en 2CV-varevogn, trukket af en motorcykel med en sømand i uniform. Men jeg følte, at jeg – som Jeppe i baronens seng – næsten var kommet i himmerige, omgivet som jeg var af store, harmoniske, lyse bygninger. Det er et nedlagt gods med store arbejdslokaler, og jeg fik eget værelse for første gang i mit liv. Jeg var parat. Om jeg så må sige.